

Joves confinats: una pregària i un propòsit cada dia

Dv, 20/03/2020 per Catalunya Religió

(Laura Mor –CR) Un recés total. Així descriu la situació que vivim el director del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears, **Josep Mateu**. Des del SIJ han creat un recurs de pregària perquè els joves visquin el confinament des de l'experiència cristiana. El material es titula [Fent camí](#) i consisteix en una breu fitxa de reflexió, amb una cançó, l'evangeli del dia, unes preguntes senzilles i un propòsit. També fan una crida diària [des d'instagram](#). En aquesta entrevista analitzem dificultats i oportunitats de l'acompanyament de la fe en aquestes circumstàncies.

A la [presentació](#) del material demaneu “afrontar la situació que ens toca viure amb actitud de jove cristià!”. Com és aquesta actitud?

La intenció és que no es visqui aquest temps amb desídia, passotisme, desengany, ni tampoc amb una actitud de perdre el temps, sinó amb una actitud de créixer. És una oportunitat per recapacitar, per repensar, per refer coses que al dia a dia ens passaven de llarg. Sigui pels estudis, per l'activitat, pels calendaris tan atapeïts. És un canvi de xip aprofitant també la [lectura de la quaresma](#). Ens aturem, reflexionem i mirem què és el que Déu ens vol dir, també com a jove.

No cal esperar a que s'acabi la quaresma per posar-les en pràctica.

No, exacte. Les preguntes que fem al final de la pregària és perquè les contestin amb el seu dia a dia a casa. Ara. I després ja són actituds que queden per a ells.

Fent camí és un material de quaresma que teníeu mig embastat i que heu accelerat aquests dies?

No, però ens va semblar que era una oportunitat, amb la mateixa reflexió que ens fem a la parròquia: com podem mantenir una mica el vincle aquests dies, perquè

no sigui tallar les activitats i les celebracions. Ens va semblar que aquesta era una manera, que si la vas fent cada dia, per aquells que en tinguin ganes, o el desig, que puguin fer aquesta pregària a casa. És una manera també d'introduir la quaresma. Fer-ho cada dia és com una goteta constant. Si ho fas un cop cada setmana pot ser molt espaiat. En canvi així, un propòsit i una pregària de cada dia els pot ajudar a ells i també, per animadors i catequistes, és l'excusa per mantenir el contacte. I de forma molt oberta.

Com funciona la distribució del material?

Des del SIJ fem arribar el material a les delegacions i als bisbats, hi ha un correu en què es pot demanar per rebre-ho. En tres dies tenim gairebé cent persones que han demanat que els ho enviem. També molts catequistes ho fan servir. Amb la idea que duri mentre hi hagi el confinament. Aquí la gràcia és la xarxa: el que fa cada parròquia, cada col·legi, cada grup. Però és molt difícil avaluar-ne l'impacte, l'abast. Sí que hem rebut respostes en agraïment a la iniciativa. A la meua parròquia, per exemple, hi ha animadors contents perquè han tingut interacció amb els joves i d'altres que, com tot jove o adolescent, hi ha silenci administratiu. Només que hi hagués un a qui això li servís, benvingut sigui.

També demaneu superar aquesta situació amb esperança. Però hi ha molts motius per capficar-se i patir, i la tendència pot ser pensar que anem cap al desastre absolut. Què dieu als joves per revertir aquest pensament?

Si mirem les notícies i les xarxes, massa vegades això sembla un cataclisme, i tots estem imbuïts en una espiral de negativitat. Ells mateixos a casa seva potser també viuen situacions complicades, amb els pares, la família, la feina... Estan sotmesos a molta pressió en la xarxa familiar. La intenció és que el jove tingui aquest temps per a Déu i per a ell, que es trobi amb si mateix, que això l'ajudi a trobar la pau davant d'aquesta situació. Una mica perquè el que el jove pugui aportar a la seva realitat familiar i a ell mateix sigui aquesta pau que només Déu dona. Per això és tan important el vincle: amb el seu animador, el mossèn o catequista, perquè sinó es pot sentir una mica sol, orfe. Segurament de forma inconscient. Les fitxes volen ser un acompanyament. Amb la distància és difícil: serà via whatsapp o via skype, però almenys que hi hagi l'eina per fer-ho.

Diu que tampoc no sabem quina situació viuen els joves a casa. Com poden ajudar els adults a que facin aquest treball? Què passa si la fe a casa no és compartida?

Això ja passa en el dia a dia, quan els joves venen als col·legis, les parròquies i els centres. Moltes vegades els pares ja no comparteixen la fe. Però ells venen. Potser els pares consideren que és una cosa positiva, ells mateixos s'hi troben a gust o hi troben altres amics. No ha de grinyolar, al contrari. Precisament és el seu testimoni: vosaltres que els podeu acompanyar, no deixeu sols en aquests moments als vostres fills. Si setmanalment respecten que vinguin, en el seu dia a dia també poden respectar que els fills trobin eines per afrontar i superar aquest moment. Si els ajuda a canviar una mica l'actitud, això ajuda directa o indirectament a les famílies a canviar amb la fe i també què pensen de l'Església.

Mirem la predisposició dels joves a la pregària. La reclusió ens hauria de portar al silenci i estem veient que no és ben bé així. Alguna pista que els ajudi a que això sigui un treball efectiu?

Ara a instagram hi ha gent que fa desafiaments i tothom està nominat. Lligat amb això, i unit a la pregària, intentem que hi hagi un propòsit cada dia. No tenim la certesa que això ajudi a transformar-se, però si això és una cosa diària, amb coses molt senzilles podem fer que alguna cosa interior es remogui. Al final la quaresma és això. I que això t'ajudi a fer un canvi en la immediatesa, però també un canvi de vida en el futur. Ara estem veient molta efervescència de moltes iniciatives. Això després continuarà? Quan hi ha gana es tracta d'oferir aliment.

Sí que han sorgit moltes [iniciatives per portar la pregària a casa...](#)

Aquesta capacitat de resposta és un símptoma de la vitalitat de l'Església. Joestic esperançat. Penso que és un moment de crisi, però també d'ajuda. Amb els joves, sempre hem de trobar aquest temps que mai no tenen, ni tenim! Ara podem ajudar-los a que sigui un temps d'interioritat i de reflexió, ni que siguin cinc minuts al dia.

La pregària necessita silenci i soledat, però en aquesta invitació els dieu “proposa't un espai i un temps al dia per no estar sol”. És aquest vincle amb l'adult que els acompanya, però també amb Déu, s'entén.

Els, com nosaltres, estan tot el dia connectats a les xarxes. Ara més que mai, les xarxes treuen fum. I en aquest sentit no estan sols. Però quan ens afrontem davant dels problemes, que són molts, que ens afecten a nosaltres o als qui tenim al costat, hi ha una solitud molt fonda, que no és física, sinó que és interior. Aquí com a creients només hi ha una resposta, que és Déu. Ens assegura no sentir-nos ni saber-nos sols. Per això quan els enviem el *Fent camí* és perquè sàpiguen que hi ha algú al costat, ni que sigui de forma indirecta, i que també hi ha molts altres joves a Catalunya que estan fent la mateixa experiència també de pregària. Som molts els que aquests dies també preguem, estem amb nostre Senyor i intentem fer algun canvi. Que això no sigui un confinament per enfonsar-se, sinó un confinament per ajudar-nos a créixer.